

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Vprašanje brunšviško.

Vojvoda Viljem brunšviški, zadnji iz starejšee loze pogumnega rodu brunšviškega-lineburškega bil je vlani 25. dne oktobra veličastno k večnemu počitku položen v prekrasni stolni cerkvi, ki jo je bil Henrik-Lev vzgradil ob bregu Okre. Umrši vojvoda je bil zelo tak, kakor pričetnik umrše sedaj vojvodske rodbine, kakor tisti Avgust, „divinus senex“ imenovan, ki je svoje podložnike ljubil, deželo po stiskah tridesetletne vojne povzdignil v boljši stan, dajal meščanskim in deželnim stanovom raznih svoboščin ter v življenje poklical celo vrsto dobrodelnih zavodov, še dandanes živeti. Tako je tudi vojvoda Viljem, zadnji v svoji sorodstveni vrsti, vojvodino svojo, katero so bile potlačile nevladarske lastnosti njegovega brata Karla, silovito a po pravici pregnana, hitro zopet uredil in popravil ter založil z mnogimi prekoristnimi zavodi. Raztreseni Brunšvik se je srečnega čutil pod žezlom tega svojega vojvode in ljubezen do njega je sijajno pokazal dvakrat, to je 1855. leta, ko je Viljem obhajal prvo petindvajsetletnico, in 1880. leta, ko je obhajal drugo petindvajsetletnico svojega vladarstva. Bil je dober, zveden in previden vladar, vedel je odstraniti mar-

sikatero nevarno priliko od svoje dežele, voljno je prenašal nove razmere nemške, samo da so se v tem boljšale in krepile notranje razmere njegove vojvodine. Malo slučajev nam našteva zgodovina, da bi knez in narod tako dolgo in srečno vkupe živela, in če tudi se nam, ki smo političnega življenja vajeni v večih dimenzijah, vidi vladanje regenta, ki ima komaj toliko poddanikov, kakor kako večje mesto prebivalcev, bolj vladanje imovitega in mogočnega zasobnika, nego-li vladanje suverena, vendar nam je umevna žalost prebivalstva brunšviškega, ki še sedaj vlada zbok smrti dobrega in delavnega vojvode Viljema.

Tem hujši pa je ta narodova boleš, ker je bila k nji pristopila bojazen, da smrt poslednjega Brunšvičana utegne pomeniti tudi konec samostojnosti vojvodine. Še se ni bil po vsem Brunšvik raznesel glas, da je vojvoda v svojem gradu Sibyllenort zatisnil svoje oči, a že so pruski podčastniki po mestnih zidovih pribijali razglasilo pruskega brigadnega poveljnika, v katerem se je poudarjalo, da bode nemška država sodila vprašanje glede na vojvodovega naslednika, da bode po „nepodedovani smrti vojvode Viljema“ pa do odločitve zveznega sveta o legitimaciji zastopstva brunšviškega nemški cesar skrbel za pravo prestolonasledstvo in rezervatne pravice vojvodove. Ta proklamacija vzbudila je globoko nevoljo v jednom delu brunšviškega prebivalstva. Predno je smrt vojvode bila oficijalno razglašena, že so se delale priprave, ki so po opravičeni slutnji Brunšvičanov bile obrnene proti samostojnosti dežele in ki se je iz njih sklepati dalo, da se namerava splaziti se mimo pravice dediča vojvodovega iz razlogov političnih, kateri ne morejo prenesti resne kritike. Nevolja nekaterih Brunšvičanov zavoljo postopanja, ki se je delalo, kakor bi hotelo varovati veljajoče pravice, a je le pot gladilo krivici, oglašala se je tako zelo, da je pruski poveljnik čet v deželi brunšviški že mislil, glavno mesto pokoriti z izimnim stanjem.

Nasledništvo v Brunšviku so še pred mnogimi leti prvi pravoznanci Nemčije temeljito pretresali, in če tudi so se posamezniki trudili, za Prusijo boljše pravico do nasledništva v Brunšviku dokazati, nego-li za Hanover, to so pa največi izvrstnjaki v pravoznanstvu zmatrali za zmoto ali zlovoljo ter so strogo dokazali, da do vojvodine Brunšvik-

Wolfenbüttel nema nihče drugi pravice, kakor jedino le Hanover. Jedini pravi dedič vojvodine brunšviške je sin poslednjega kralja hanoveranskega, vojvoda Cumberlandski; on je tudi koj po smrti vojvode Viljema s patentom knezom in svobodnim mestom nemškega cesarstva naznanil, da je prevzel vladu brunšviško in vzel v posest deželo, katero da hoče vladati po propisih državne in deželne ustave. Tako se je vojvoda Ernest Avgust čisto pravilno oglašil za svojo pravico, on je dandanes po istem dednem pravu vojvoda brunšviški, kakor je cesar Viljem kralj pruski, zato je bilo koj po smrti vojvode brunšviškega vsemu svetu jasno, da se bode vsakdo kruto pregrešil proti načelom svete pravice, kdor bi se branil Ernestu Avgustu pripoznati pravo nasledništva na vojvodskem stolu brunšviškem. Nasproti temu je bilo naravnost smešno, kar so pisali listi nemški in avstrijski, češ, da navstanejo za nemško državo velike nevarnosti, če oblast v Brunšviku dobi Velf v roke. Če ni Nemčija danes ta dan toliko močna, da bi si zavoljo take nevarnosti morala kratiti spanje, potem stoji na slabih nogah in Prusija pokaže le mračni svoj značaj, če skuša nevarnost od sebe in Nemčije s tem odvrniti, da pravici glavo vzame. Razlogi politični, zavoljo katerih kaže Brunšvik premeniti v „državno zemljo“, kakor je Alzacija in Lorena, ali pa pripojiti ga meni nič tebi nič h kraljevini pruski, kakor Hanover in druge dežele, ti razlogi so jalovi, žalostni sofizmi. Tudi v politiki je pošten pot najboljši in najtrdnjši pot. Prav razlogi politični imeli bi dandanes vladarje in državnike držati pri gaslu, da je red in pravo v naši dobi skrbniše čuvati, kakor bodi kadar koli poprej, da se je izogibati silovitosti in preoblasti, ker drugače spodkopujejo sami svoje pravice in prvstva, oni s slabim svojim vzgledom dražijo nezadovoljne duhove in neobzdrane moči, ki čakajo prilike, da skočijo po konci in poteptajo, kar so drugi pridobili pravic in blagostanja, ter da na splošnih razvalinah postavijo gradove absolutizma brutalnosti.

Za vse to pa se ne zmeni mož, ki sedaj snuje zgodovino nemškega cesarstva. Knez Bismark se se tudi pri brunšviškem vprašanji ni delal vesti ni srca. Stvar je sedaj za vnanje zanimanje že rešena: Berolinska vlada je prisojevala nasledstvo v Brunšviku brez obravnave, ne da bi poslušala postavnega dediča, vojvodo Cumberlandskega. Kakšna oblika se

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pegozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

(Dalje.)

III.

Iskatelji žen-šena.

Približal se je večer. Skoro tropična vročina umaknila se je hladnosti večernega zraka. Solnce skrilo se je že za okrožujoče holme in prečudno zlati njih obraščene in temne vrhove. Po zvitej jedva vidnej zverinske stezi stopata dva človeka. Po nekaterih vnanjih znamenjih možno je spoznati, da ta dva človeka pripadata k številu predrznih kitajskih pustolovcev, — neutrudljivih iskateljev „žen-šena“. Pustolovca plazila sta se po vseh štirih po goščavi in si s trudom delala pot mej zamotano vinsko trto, leševjem in bojarikami. Svetli žarki zahajajočega solnca zgubljajo se nekje v visočini v vrhovih stoletnega drevja. Pod nepredrljivim obo-

kom gostega listja pa vlada tajinstvena polutema . . . Naprej stopal je s sekuro v roci visok, širokopleč, postaren Kitajec in s spretnimi mahljaji sekire sekal zamotane veje grmovja. Na hrbtu mu visi na priprostem jermenu puška s prižigalnico in lahkim lesenim kopitom. Za širokim pasom iz jirhovine imel je na desnej strani zataknen velik kriv nož. Na mišičnatem, kozavem obrazu brala se mu je velika predrznost. Na levem lici imel je jedva zalcen dolg krvavorudeč obrunek. Jeden konec obrunka izgubljal se je za ušesom v grdih kosmih gostih las, drugi se je pa zlival z levim oglom tankih usten, katere so jedva pokrivala redke, ščetinaste brke. Ta obrunek dajal je njegovemu nagubančenemu obrazu brez brade, ako si ga gledal od leve strani, zversk, zopern vid. Videti je bilo kakor bi na zdravih plečih Kitajca držala se glava kake pošasti s strašnim, do tilnika držečim žrelom. Gosti lasje pustolovca visé izpod klobučinaste okrogle kapice v brezobraznih kosmih, posivelih od prahu. Kite, najkрасnejšega lišpa in ponosa vsakega položnika bogdihana, ni imel; to kaže, da visoki, postarni Kitajec ni bil drugega kakor lohu, ubežen

prisiljenec, ki je bil za hudodelstva poslan v severno Mandžurijo in jo potegnil od tam čez mejo na rusko zemljo . . .

Nekoliko korakov za lohu-om stopal je mlad, korenjašk dečak, po obrazu bolj podoben kakemu Mandžurcu, kakor Kitajcu. Na širokih plečih nosil je, kakor je bilo videti, nedavno ubito srno, kate-rej je iz okrvavljenega boka kapljala na stezo rudeča kri. Dolga, lepo spletena kita, akuravno zvita pod klobučinasto kapico, pričala je, da mladi deček še ni z ničemer obrnil nase pozornosti kitajskih uradnikov. Obraz njegov kazal je nekako dobrodušje, ki jo lastno fizično nadarjenim naturam, ki ne poznajo svoje sile in krepkosti. Videlo se mu je, da je vreden potomec predrznih zavojevateljev kitajske države. Vse njegovo orožje bil je kriv nož, ki mu je visel na hrbtu za pas v usnjatih nožnicah. S tem nožem je Li-fu (tako je bilo dečaku ime) že nedavno doma rezal samo čebulo in česenj, sedaj mu je pa jedina obramba, ako ne štejeemo njegovih krepkih, gibčnih, rekli bi jeklenih mišic, proti roparskim zverinam v gošči.

Li-fu prišel je sem v ta gozd popolnem slu-

bode dala tej zgodovinski krivici, to je za vnanje opazovalce brez pomena. A da se je vprašanje brunšviško tako brezozirno rešilo, da pa taka rešitev do sedaj niti ni dobila zaslužene graje, to ima žalosten pomen za sleharnega, kateremu je „justitia lex suprema“ in ki živi v veri, da se take krivice maščujejo prej ali slej, — največkrat tudi zelo na široko.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 24. julija.

„Gratzer Volksblatt“ je vendar jedenkrat povedal, kako on misli katoliški centum v državnem zboru. Kakor ta list pravi, bode centum samostojen klub, ki pa bode v prijateljskih odnošajih z desnico in ne bode nameraval nobenih nasprotstev proti vladi. Sedaj vendar vemo, da katoliški klub ne bode več del desnice, ampak sam zase. Z desnice se sicer ne bode spil, ker nemški konservativci dobro vedó, da brez desnice v zboru nič ne opravijo. Ta klub pa utegne vkljub temu mnogo škodovati nam Slovanom. Iz českega in Hohenwartovega, morda tudi iz poljskega kluba utegne izbiti k sebi nekaj slovanskih poslancev. V teh klubih je več poslancev, katerim ni narodnost prva stvar, ampak katolicizem. Ti bi se pridružili nemškemu konservativcem. Tako bi mej slovanskimi poslanci navstala nesloga, ki bi mnogo škodovala narodnej stvari.

V redakciji rusinskega lista „Dilo“ bila je policijska preiskava. Ta list je objavil, da se je začela preiskava proti uradnikom Zloczovskega okrajnega glavarstva zaradi zlorabe uradne oblasti pri poslednjih volitvah. Državno pravdnistvo neki sumi, da se je zlorabila uradna tajnost.

Vnanje države.

Srbska vlada se vedno boji, da ne bi pri prihodnjih volitvah propala. Vsaj je zadnjič zmagala le z nenavadnim pritiskom. Da bi se temu izognila, in da bi z volitvami tako pogostem ne imela neprijetnosti, misli predlagati skupščini v prihodnjem zasedanju, da se volilna doba podaljša na sedem ali celo na deset let. Dosedaj so se skupščinarji volili na tri leta. S tako reakcionarno naredbo se pač ne bode prikupila vlada pri narodu.

„Graždanin piše, da ruski car in carica odputujeta 4. avgusta z velikim spremstvom na Finsko. V Helsinkforsu bode vrnil ples, potem se bode car udeležil tamošnjih manevrov.

Da se je zaradi Afganistana unel spor mej **Rusijo** in **Anglijo** in se še sedaj ni polegel, je najbolj kriva Anglija. Ruski minister Giers se je ves čas le prizadeval ohraniti mir. Lord Dufferin je potoval v Rawul-Pind in tako skušal pridobiti Afganistan na stran Angležev. Da to ni bilo Rusom po volji, je naravno. Posledica temu je bil boj na reki Kušk. Vsled tega boja se je afzansko vprašanje spravilo v gibanje, katerega desedaj neso mogli ustaviti diplomati. Ko je pa stvar se bila že malo polegla, so pa angleške čete prišle v Herat in to je zopet vzbudilo nevoljo na ruskoj strani. To je pokazalo, da je Afganistan v resnici že v angleških rokah, in vzbudilo veliko nevoljo v Rusiji. Kake bodo posledice tega, mi ne vemo, a Rusija je v London že poslala nove predloge zaradi Afganistana. Skoro gotovo je, da je sedaj postrila svoje terjatve. Morda je vsled takega angleškega postopanja vojna bližje, kakor si mislimo. Tako hinavsko postopanje angleških diplomatov gotovo ne pospešuje miru!

Turška oblasta še vedno na vse mogoče načine zatirajo Bolgare v Makedoniji. Noben inteligentnejši in premožnejši Bolgar ni več varen, da ga ne zapro, češ da je skušal podkuriti ustajo. Te dni so v Malešovem kakih 25 Bolgarov aretovali in odpeljali v Prištino. Dolže je, da skušajo podpihati

ustanek. V Dušumaji so pa turška oblastva zaprla bolgarsko šolo in cerkev, proti tamošnjemu učitelju Stamenovu so pa začeli preiskavo zaradi panbolgarskega rovanja. — Vzhodnjermelijskega generalnega guvernerja so neki povabili v Carigrad. Veliki vezir neki želi razna pojasnila o razmerah v Vzhodnji Rumeliji.

Pri slavnosti **nemških** telovadcev v Draždanah se je marsikaj prigodilo, kar je za Avstrijo jako pomisleka vredno. Posebno razni avstrijski gostje so se jako sumljivo obnašali. Mnogo govorov bilo je naravnost sovražnih Avstriji. Mej družimi je tudi dr. Foregger jako jasno izraževal svoje velikonemške ideje. Silno je pa razdražilo v Draždanah Velikonemce, da so Ogri v Pešti prijazno vsprejeli Čehe. Večkrat se je potem sovražno demonstrovalo proti Ogom. Nek venec, katerega so bili Ogri poklonili, moral se je mej velikim hrupom odstraniti. „Ogri zatirajo Nemce,“ kričalo se je.

Grška zbornica vsprejela je zakon, po katerem bode mej odsotnostjo kraljevo vodil minister-ski predsednik Delyannis regentstvo. Zbornica začela je budgetno debato. Ta bode jako ostra. Delyannis, ko je bil še vodja opozicije, je obetal veliko znižanja državnih stroškov, tega pa ni držal. To hode opozicija porabila pri budgetnej debati. Nova vlada vedno bolj zgublja zaupanje, in se morda ne bode mogla dolgo držati na krmilu.

Nova **angleška** vlada se skuša posebno prikupiti Ircom. Nedavno je Parnell predlagal, da bi posebna enketa pregledala obsodbe irskih političnih zločincev. Na to je izjavil Hicks-Beach v imenu novega irskega kralja, da bode ta to stvar z vso pozornostjo preiskal. Potem je Parnell izjavil, da je zadovoljen s to vladno izjavo, in umaknil svoj predlog. Prejšnji podkralj pa ni hotel nič slišati o tem, da bi se pregledale te razsodbe. Ako bode vlada hodila dalje in dosledno po tem potu, bode pridobila simpatije irskega prebivalstva in to bode olajšalo sporazumljenje mej Angleži in Irči. Da bi le pri samih obljubah ne ostalo!

„Pall Mall Gazette“ objavila je neko pismo Olge Novikove. Ta znana politična dama piše, da je zvedela, da lord Salisbury želi, da se vrne bivši podkralj Ismail paša v **Egipt**. Kakor se je zvedelo, se Tewfik obnaša kaj nelojalno proti Angliji. Potovanje sir Drummonda Wolffa v Egipt ima samo dokazati Tewfikovo nelojalnost, in potem se takoj vrne Ismail. Morda je to s tem kaj v zvezi, da je Ismail prodal svojo hišo v Florenciji. Poslednji čas je Anglija posebno se laskala Turčiji. Znabiti s tem hoče le pridobiti soglasje poslednje, da more zameniti vladarja v Egiptu.

Poslednji čas se je že večkrat poročalo, da je Mahdi umrl. Ker se sploh iz **Sudana** sedaj kaj malo čuje, kakor bi tam bilo vse mirno, se je mnogim dotična vest še precej verjetna zdela. Oficijalno se pa dosedaj še ni potrdila. V angleške spodnje zbornice je predčera Hicks-Beach namreč izjavil, da o tem vlada še ni dobila nobenega oficijalnega poročila. — Poslednji napad na Kassalo je posadka odbila, kolike so pa izgube, še ni znano.

Dopisi.

Iz Središča 20. julija. [Izv. dop.] Včera imeli smo veselico, kakersne razun Modrinjakove svečanosti še nobene v Središči. — Naše brašno društvo „Edinost“ priredilo je v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija pod milim nebom lepo veselico, ki nas je glede izbranega programa in navdušene obilne udeležbe zares iznenadila.

Pred poludnem je društveni mešani zbor pel pri sv. maši popoldne pa pri veselici brez izjem tako dobro, da se tako le s temeljitimi vajami peti more; tudi možki zbor ter čveterospev se je dobro obnesel. — Akoravno prostor, kjer se je veselica vršila, ni bil posebno primeren, vendar je društveni

žaja. Nekdaj je v hišo njegovega očeta zašla družba klatežev, ki so bili na potu čez reko Ussuri, na rusko zemljo.

Prvi pot v življenji je Li-fu zaslišal pripovedke o basnovitih bogastvih hrbta Sihote-Alin, pripovedovanje o čudodejnem korenu žen-šen, ki je dražji kakor zlato. Po odhodu te družbe, se je v Li-fu-u v glavi porodila po nedolgem premišljevanji predzna misel, da bi se pridružil tej družbi in poskusil srečo. Srečen izid tega podjetja mogel bi ga za vse življenje zvezati z ljubljeno Ljaj in to je odločilo vse. O tem ni govoril z očetom ali materjo niti besede, pa tudi deklici tega ni povedal, ampak vzel je jedino orožje, katero je bilo v očetovej hiši, nož namreč, in hitel je po sledu za prejšnji dan odšlo družbo iskatelj žen-šena. Celi teden lažil je lačen po gozdu, dokler ni došel znanih klatežev, ki so že bili prišli na drugi breg reke Ussuri. Klateži večinoma pobgli zločinci, osem po številu, vsprejeli so Li-fu-a. Dobro so opazili njegovo korenjaško postavo in po pravici mislili, da Li-fu more biti na tem težkem potovanji zastoj in dobra tovarna žival. In res je on popolnem opravičil njih nade. Obložen z živežem

odbor to popravil z lepim okrašenjem z zastavami, z odrom in večerno razsvetljavo tako ugodno, da se je poprek le hvala slišala.

Slavnostni govor (g. Žinko) bil je izvrsten in deklamacija „Slava sv. Cirilu in Metodiju“ (g. Vogrinec) je zelo dopadla, in g. društveni predsednik s pozdravom bil je tudi na svojem mestu. — Zvečer po programu, ko se je občinstvo začelo prosto gibati, je bila zares ljudska veselica. Tukaj se je igralo, tam vikalo, tukaj so se vršili govori in napitnice, tam pelo, tukaj šetalo, tam pilo in jelo; ta živahnost občinstva je na vsakega nepopisljivo uplivala. Še le, ko je solnce vzhajalo, ločili smo se z nado, da bi se kedaj spet pri taki dobro urejeni veselici sešli. — Da pa se je ta veselica tako izborna, tako sijajno izvršila, imamo se zahvaliti našim gostom iz drugih župnij. — Kakor sploh so se sosedni Ormožani v lepem številu udeležili; obiskali so nas tudi gostje od Svetinj, sv. Bolfanka ter kmetovalci iz vseh sosednih občin. — Posebno pomenljiva pa je ta veselica bila zategadelj, ker so se je udeležili bratje Hrvatje in Mejmurci z odlično gosposdo, izmed katerih nam je posebno nekaterih izvrstnih govornikov omenjati kakor: g. dr. Erluatiča, g. Čavličarja in tajnika „Vile“ g. Plantiča, vsi iz Varaždina, č. g. Pešvira, župnika Petrijanskega in g. Grada, učitelja iz Nedeljišča. — Vsi so poudarjali slovansko jedinstvo in poslušajoče občinstvo jim je bilo z neprenehajočim ploskanjem hvaležno. Posebej še moram poudarjati, da so se osobito Hrvatje čudili, kako da je mogoče v takem majhnem kraju napraviti tako lepo veselico, ter so izrekli, da je pri njih v enakih okoliščinah čisto nemogoče. —

Koncem mojega poročila želim drugim društvam in čitalnicam, ki letos prirejajo jednake veselice, tako dobrega izida in vspeha, kakor smo ga mi imeli.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. julija.

(Konec.)

Odbornik dr. Dolenc nasvetuje zaradi me-njanja sob, naj bi se mestni zbor v to zadevo čisto nič ne utikal in naj bi se vsprejela samo resolucija zoper šolo nemškega „Schulvereina“.

Odbornik Ludovik Ravnihar nasvetuje, naj bi se, ker bode resolucija gotovo vsprejeta, kranjski hranilnici odg. vrnilo, da se mestni zbor ne mara umešavati več o to zadevo.

Poročevalec Valentinčič, zagovarja predlog šolskega odseka. Tudi župan Grasselli meni, naj bi se predlog šolskega odseka vzprejel, kakor se je stavil. Boljše je vendar, da se mali detaki šole nemškega „Schulvereina“ ne mešajo mej dijake c. kr. velike realke in da so i učitelji skupnega sprehoda z učitelji nemškega „Schulvereina“ na istem hodniku oproščeni.

Odbornik Gogala nasvetuje, naj se nasvetovanemu sklepu dodá določilo, da se ima preselitev iz pritličnih prostorov v prvo nadstropje izvršiti na stroške kranjske hranilnice. Zbor pritrdi in vsprejme oba predloga šolskega odseka.

Odbornik profesor Toma Zupan poroča v imenu šolskega odseka o določitvi prostora za mestno peterorazredno ljudsko šolo, našteva jako natančno ponujane prostore, ceno, lež in zdravstveni položaj ter se izjavi po šolskega odseka sklepu za to, da

čajno. Do dvajsetega leta je mirno živel v hiši svojega očeta na bregu jezera Hanka, bavil se s kmetijstvom in ribjim lovom. Življenje mu je teklo mirno, brez skrbi in razburjenja. S svojo osodo bil je zadovoljen, zlasti, odkar je iz Ningutu-a prišla v gosti k sosedu Tu-čanu njegova lepa nečakinja, prekrasna Ljaj. Seznanil se je on z deklico in zaljubil se v njo. Li-fu še prej ni videl družih žen-k kakor svojo mater. Minulo mu je nekaj časa. Ljaj odgovorila je na njegovo ljubezen z ljubeznijo in mlada človeka sta sklenila vzeti se. Li-fu in njegovi roditelji so prosili Tu-čana za roko njegove nečakinje, a ta bil je trdovraten in je zahteval za njo toliko kupnine, da so mladima človekoma kar povesele se roke in je izginilo vsako upanje na vspeh. Li-fu začel je žalovati. Lotila se ga je nemumna misel, da mora obogateti, naj stoji kar koli, s kakimi si bodi sredstvi pridobiti si deset telj (dvajset srebrnih rubljev), kolikor zahteva Tu-čan. Deset telj bila je zanj, ki še nikoli ni videl niti srebrnega drobiža, tako velikanska vsota, da se mu je zdela, da je ni moč pridobiti. Slučaj mu je odkril oči in mu pokazal izhod iz tega težkega polo-

in družimi stvarmi je potrpežljivo in moško od solnčnega vzhoda do zahoda na svojem širokem hrbtu nosil breme, ne da bi bil kaj godrnjal, goječ samo nado, da pride do slovečega hrbta Sihote-Alin. . . . Celih štirinajst dni bredli so pustolovci po grmovji, po katerem je bilo jedva mogoče priti dalje, dokler neso prišli do tajinstvene soteske, v katero sta doli lezla Li-fu in njegov tovariš Hun-Ljan. Na poslednjega bila je prišla prsta, da ga je vodja družbe poslal na lov, da kaj dobi za potrebno hrano. Za pomoč so mu dali kakor tovarno žival potrpežljivega, pokornega Li-fu-a. Ubivši srno, zvalil jo je Li-fu celo na svoja široka vleča, in hitel s svojim tovarišem k stanišču, k lačnim klatežem, ki so že težko čakali, da se vrne lovec. Vajene noge lovec, obute v nekake opanke iz polustrojene kože so tiho stopale po zvitej stezi, ki je strmo peljala s kupli podobnega vrha holma v globoko vlažno sotesko. Hun-Ljan je spretno s sekiro delal pot za svojega tovariša, ki je bil težko obložen. Solnce je že bilo popolnem zašlo, ko sta lovca prišla na majhno tratino, sredi katere je svitlo gorela grmada. Okrog so sedeli iskatelji žen-šena in čakali, da se tovariša

bi se nova ljudska šola postavila na zemljišči gospoda Pakiča in Jemca v Vodnikovih ulicah. Prostor ta je obširen, sezida se na njem lahko deška in dekliška šola in priporoča se na vsako stran z ozirom na šolski mestni okraj, kateremu ima služiti ta šola, ki bi bila nekako v sredini in ker bi se precej storilo tudi za lepšavo mesta. Ko bi se šoli na ljubo odstranil mestni magacin, ter mestne lope za drob (Flecksiederbuden), bi pač vsak meščan hvalil mestnega zbora ukrep, s katerim bi se več namenom zadostilo ob enem. Prostor na posestvih Pakič-Jemec meri skupaj 1588'6 □ metrov. Jemčevo posestvo kupilo bi se morda za 6000 gld. Pakičevo za 12.000 gld.

Odbornik dr. Dolenec nasvetuje, naj bi se nova ljudska šola gradila na cesarja Josipa trgu in prostor pred isto premenil v park. To bi bilo prvič ceno, kazalo bi lep okus in služilo tudi v lepšavo mesta, ker je kraj posebno pripraven, senčnat in miren.

Odbornik Gogola nasvetuje, naj bi se nova šola sezidala na starem živinskem sejmišči, kajti mesto se bode razširjalo le proti železnici. Priporoča se pa ta prostor tudi zaradi tega, ker je mestna lastnina in bi trebalo le malo sveta prikupiti, tedaj bi bil stavbeni prostor dober kup. Mesto pa mora štediti, ker bode imelo v kratkem velikih stroškov za pomnožitev redarjev, urejanje ulic, za bolnico in vodovod.

Odbornik Ludovik Ravnihar obžaluje, da je pri tako važnem predmetu tako malo mestnih odbornikov navzočnih, se obrača proti predlogu gosp. Gogole in podpira nasvet naj bi se zidala šola na cesarja Josipa trgu.

Odbornik Trtnik priporoča za novo šolo Pikelnovo posestvo v Frančiškanskih ulicah, ker stoji meter le 7 gld., pri Jemc-Pakičevem posestvu pa bi veljal 12 1/2 gld.

Odbornik Žagar je za to, da se sezida šola na Poljanah in se odločno izjavi proti šoli na cesarja Josipa trgu. Ako ne bi obveljale Poljane, bil bi govornik za nakup Pikelnovega posestva. Sicer pa misli, da bi se sklep še odložil.

Ko so še govorili odborniki Ničman, Potočnik, Valentinčič in Petričič, poprime besedo poročevalec profesor Tomo Zupan rekoč, da mesto vendar ni tako ubožno, kakor se trdi in da ima sedanja generacija nalog ne le štediti, ampak tudi kaj storiti za mesto in za omko ljudstva. Zagovarja predlog, naj bi se kupil prostor Jemc-Pakičev, ki ni nikakor predrag. Če tudi je nekaj dražji, pomisliti je, da bode v to šolo hodilo do 500 otrok in da je nekaj ozira pač tudi treba na učitelje. Sploh pa za otroke ni nič preveč storjenega, vsaj so ti vendar naš najdražji zaklad. Za šolo na Cojsovem grabnu plačalo se je 15 gold. za □ meter, in vendar je prostor Jemc-Pakič dosti pripravljen in cenejši. Če se je za sirote sezidalo tako lepo zavetišče, kakor je „Collegium Marianum“ s prostovoljnimi darovi, bode vendar Ljubljansko mesto za otroke svojih so-meščanov lahko postavilo šolo na pripravnem mestu. Priporoča tedaj predlog šolskega odseka. Pri glasovanju obvelja predlog, da se ta stvar še nekaj časa odloži.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je posestnikom v Krškem okraju po toči poškodovanim 3000 gld.

vrneta z lova. Nagel prihod Hun-Ljana in Li-fu-a ni napravil nikakega vidnega utisa okrog grmade. Apatično so ulekli dalje iz majhnih pipic nabasanih namesto tabaka s posušenim in na drobno zrezanim listjem rastline daljda-mo, še ganili se neso. V tem se je pa reševalo važno vprašanje, ali se bode posrečilo utolažiti glad, ali bodo pa morali kakor včeraj lačni zaspati. Surovi, grdi obrazi iskateljcev žen-šena, katere je svetlo obseval plamen grmade, bili so bolj podobni maskam, kakor pa obrazom živih ljudij, tako brez strasti in brez življenja so bili. Hun-Ljan stopil je h grmadi, hitro sel na pete, prijel s trdimi rokami goreč ogelj in molčé zakuril pipo, katero je izulekel iz dolgega mešička, ki mu je spredaj visel na pasu. Potem je pa lakonično zamrmral, ne da bil obrnil se h komu.

— Ustrelil . . .

— Tukoj! spregovoril je ravno tako lakonično Li-fu in vrgel srno s pleč skoraj naravnost na grmado. Ko je obrisal pot s tolstim rokavom svoje halje, usel se je tudi k ognju na pete in počasi ravnodušno zakuril pipo.

(Dalje prib.)

— (Knez-škof dr. Misija) ogledal je danes deželno bolnišnico in maševal v tamošnji cerkvi.

— (P. n. gg. rodoljubje), katerim se je doposlala, ali se še bode doposlala knjižica „Tisočletnica Metodova“, prosimo, da blagovole pobirati za vsak izvod jeden kr. poštnine, ker je cena tako nizka, in bi sicer poština vzela prevelik del blagej svrhi namenjenega čistega doneska.

— („Naša Sloga“) ima v več številkah naslednjo stereotipno notico: „Na temelj, zakona za Istru imalo bi se vsake tri godine obnoviti občinsko zastupstvo. Usuprot tomu jasnomu slovu zakona na upravlja občinom Buzet več šestu godinu jedno te isto zastupstvo. Još mjes. maja 1884. obavio se je novi izbor zastupstva, a evo prošla je godina i dva mjeseca a još se nije zastupstvo konstituiralo. Zašto? Valjda stoga što je većina zastupnikah hrvatska. — Občinom baščanskom (na otoku Krku) upravlja jedno te isto zastupstvo već petu godinu. Užaludni bijahu svi utoci, molbe i rekursi. Živila ustavnost!“

— (Zagorska železnica in Štajerska.) Pred kratkim otvorila se je nova železniška proga iz Spielfelda v Radgono. Ta železnica je za nas posebno zaradi tega važna, ker smo po njej prišli v zvezo z Zaladsko županijo, katere slovensko prebivalstvo bode odslej svoje pridelke po tej progi izvažalo, ker jim je Radgona najbliža železniška postaja. Železniška proga Spielfeld-Radgona pa se mora vsekako podaljšati čez Ljutomer do Središča, kjer bode prišla z Zagorsko železnico (Čakovec-Varaždin-Zagreb) vkupe. Ta železnica je že skoro zagotovljena, ker sta deželni odbor štajerski in pa trgovinska zbornica hrvatska zavzeta za ta načrt.

— (Dra. Ljudevita Gaja) životopis prireja, kakor „Vienac“ poroča, česki pisatelj Jan Hudec. Ta životopis bode tem zanimivejši, ker se je pisatelju posrečilo dobiti nove tvarine iz Varšave in Peterburga, namreč razna pisma Gajeva.

— (V blaznici na Studenci) pogorele so včeraj zjutraj ob 3. uri vrata pri vrtu, kar se drugače tolmačiti ne da, kakor da je neznan zločinec vrata s petrolejem polil in potem zažgal.

— (Prijetnosti in razne vonjave v Strelških ulicah.) Prijatelj našemu listu nam piše: Gospod urednik! Pojdite z menoj v Strelške ulice, toda le v duhu, ker inace bi se lahko na Vas podrl kitajski zid, pravi „monumentum aere perennius“, nekdanjega strelšča ali bi Vas pa tak surov voznik z vozom pritisnil ob zid in Vam potrl rebra, katerih nesreč bi jaz ne imel rad na svoji vesti. Sicer že davno govoré, da bodo tod razširili cesto, a tega nihče ne vé in ne pové, kdaj. Zastareli in razpokani zid z letnico 1803, nobena posebna krasota naše prvolstolnici, že visi in pri prvem potresu, katerega željno pričakujem, se gotovo podré na veliko srečo tukaj korakajočega občinstva. Konci vrta ob levej, na Pustovi tesalnici, vozijo delavci smeti in mestni gnoj na velik kup, kateri se na pekočem solnci pari ter dan na dan s čudno vonjavo napolnjuje vso okolico. Na desni v mestnem poslopji pripravljajo pa razne tvarine za desinfikacijo, kar pa zopet neprijetno dé nosu ali nosku marsikatero krasotice. Dalje pred Tomčevo hišo stoji že dije časa umazan voz, ki nam ovira pot in smrdi, kot sama kuga. V globokem jarku pri meji stanujejo ob deževji „pubči“, žabe in druga golazen, katere živali, vsaka po svoje, zlasti pubči s svojim jednoglasnim: „ú, ú, ú“ ves dan in vso noč razveseljujejo tamošnje prebivalce. Pa to bi človek še prenašal, ko bi sedanja vročina ne bila posušila vode v jarku, v katerem se sedaj zbira smrdljiva gnojica iz hiš in iz tamošnje usnjarije. Da ta sodrga ne diši ravno prijetno, je očitno in vsakdo se lahko sam uveri. Ker jarek nema ograje, se človek osobito otrok, prav lahko prekucne tudi v graben, kar se je predvčeraj istinito pripetilo. Mala deklica prekopicnila se je šetajoč tamkaj v jarek — in bi se bila kmalu zadušila. Črna kot zamorec smrdela je revica kakor kuga. Nesrečnici je gnojica tekla v ušesa, usta in oči in komaj so jo umili, a neso jej mogli odstraniti smradljive vonjave, katere se je navzela. Nič popolnega ni na svetu, pa bi delale Strelške ulice izjemo. Hvaležnost je redka čednost, a naš slavni magistrat si jo bo gotovo stekel pri vseh stanovalcih v tej ulici in pri onih, kateri so primorani tod hoditi, ako obrne vsaj nekoliko svoje oko tudi v ta kraj ter da jarek iztrebiti, mu napraviti ograjo, odstraniti z javnega pota vraz za desinfikacijo in če se že mora natakati

in stati tamkaj gnojica, naj veli pogostem desinfikovati jarek, sicer bomo najprve tukaj doživeli kako kužno bolezen. Tudi v Strelških ulicah, da si že malo bolj na kmetih, smoljudje. Tedaj: videant consules! . . .

— (Okrajna razstava v Mariboru) bode od 26.—30. septembra t. l. Razstavili se bodo: domače gospodarske živali, pridelki kmetijstva, gozdarstva, sadjarstva, vinarstva, vrtnarstva in obrtnije, dotikajoče se teh strok, izdelki drugih obrtnijskih strok in šolstva. Kot darila so obljubljeni: državna darila, svetinje, častne diplome in darila v denarji. Oglasi se vsprejemajo in oglasne pole delé se v razstavni pisarni Viktringhofgasse št. 8 od 9. do 12. ure dopoldne. Oglasiti se treba do konca avgusta. Razstava namenjena je okrajem: Sv. Lenart, Slov. Bistrica, Marnberg, Slov. Gradec, Šoštanj in Maribor.

— (Ljudske knjižnice) izšel je 14. sno-pi. V njem nadaljujejo se po B. Kreku zbrane narodne pravljice in pripovedke od št. 28 do 50 ter začenjajo: Pravljice. Nemški spisal Viljem Hauff — Poslovenil V. Benkovič.

— („Tržaški Sokol“) priredi koncert dne 26. julija na vrtu „Slovanske čitalnice“ (Monte verde) s sodelovanjem pevskega zbora slavnega delavskega podpornega društva in civilne godbe. — Vspored: 1. Jenko D.: „Naprej“, koračnica, godba. 2. Bendl I.: „Svoji k svojim“, zbor. 3. Sarti: „Originalna slavnost“, ouvertura, godba. 4. Lisinski I.: „Tam gdje stoji“, zbor. 5. Sokol: „Telovadba“ na drugo. 6. Kocijančič Josip: „Venec narodnih pesnij“, zbor. 7. Zajc: Konec (finale) iz opere „Nikola Šubic“, godba. 8. Vilhar F. S.: „Na velebitu“, zbor. 9. Horny: „Glasovi ljubezni“, valček, godba. 10. Rieder: „Slovanske melodije“, potpourri, godba. — Po koncertu bode ples v dvorani. — Začetek ob 8 uri zvečer. — Ustop-nina za gg. člane 30 novč., za nečlane 50 novč. — Ker je čisti dobiček namenjen za napravo še potrebnega telovadnega orodja, se radodarnosti ne stavijo meje. — Ako bode vreme neugodno, se koncert preloži na 15. avgusta.

— (Razpisano) je mesto stavbenega praktika za Kranjsko. Letni adjutum 600 gld. Prošnje do konca avgusta t. l. — Dalje je razpisano mesto poštnega odpravnika v Loži. Letna plača 200 gld. pavšal 60 gl., za vzdrževanje pošte mej Ložem, Prezidom in Čabrom pa 750 gld. Prošnje v 4 tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 24. julija. Dolenja zbornica posvetovala se je o zakonu, tikajočem se volilne pravice ter vsprejela s 180 proti 130 glasom amendement, kateri je vlada pobijala. Vlada odklonila je odgovornost, opozicija pa nadalje posvetovala se o zakonu. — „Daily Chronicle“ ima brzojavko iz Allahabenda z dne 23. julija: Angleški poslanik odpotoval je iz Pešavra v Kabul, kjer je sedaj ustanek.

Novi York 23. julija. General Grant umrl. (Ulysses Sydney Grant porodil se je v 27. dan aprila 1822. Največjo slavo kot vojskovodja pridobil si je v vojni z južnimi državami od l. 1861 do 1865. Leta 1869 izvolil ga je narod predsednikom Združenim državam, ter ga po pretekli štiriletni dobi še jedenkrat počastil z najvišjim tem dostojanstvom, tako, da je bil vsega vkupe 8 let predsednik. L. 1877, ko je njegovo predsedstvo poteklo, prepotoval je vso Evropo in bil povsod izredno odlično vsprejet. Vrnivši se v Ameriko pričel je razna podjetja, pri katerih je izgubil vse svoje premoženje. Umrl je obubošan v največji bedi za rakom. Pisal in dokončal je baje zgodovino svojega vojevanja. Pokopan bode ob državnih troških.)

Pariz 33. julija. Kitajski poslanik pripeljal se je danes zjutraj v Pariz.

Madrid 23. julija. Včeraj na Španjskem 1278 ljudij za kolero zbolelo, 780 umrlo. Bolezen širi se proti severu.

Bombay 23. julija. Zaradi neprestanih nemirov odposlala je kitajska vlada vojake v Hi in v Kašgar.

Poslano.

Odgovor na „Poslano“ (ali „Popravek“) gospoda barona Winklerja.

Še jedenkrat sem prisiljen, izjave svojih ali svojega največjega nasprotnika zavrniti, ker bi se sicer zdelo, da nesem pripravljen za to, kar sem jedenkrat javno izrekel, vsakikrat in zoper vsakterega jamčiti.

Pred vsem moram zavračati oponos, da bi bil skrivnim označen pogovor objavil in izdal. Pri avdijenci, ko sem imel 5. junija dopoldne pri

gosp. deželnem predsedniku, sem odkritosrčno in naravnost z gospodom baronom Winklerjem govoril: predmet najinega pogovora je bila stvar, s katero so se tačas vsi javni listi, kakor privatni pomeniki skoro jedino pečali. Nesem imel toraj nobenega uzroka meniti, da hoče gosp. deželni predsednik tajnost pogovora varovati, tem manj, ker ni niti z besedico o tem omenil.

O čemer sva se razgovarjala, o tem nemam nobene priče, ker pogovor vršil se je le mej nama. Pozivljam pa barona Winklerja kot plemiča, da s svojo osobo jamči za resnico svojih besed, razglašeni v njegovem proti meni v „Slovenskem Narodu“ obrnjenem „Popravku“, kakor sem tudi jaz voljan, s svojo osobo porok biti kjerkoli in vsak čas za od mene v „Slovenskem Narodu“ objavljene dogodke in reči.

Pristavljam pa še, da od tega, kar sem v „Slovenskem Narodu“ v „Poslanem“ dne 18. t. m. izrekel, niti za pičico ne odstopim niti odjenjam, da sem pa pozabil dostaviti marsikaj, kar je gosp. deželni predsednik tačas za dobro imel omeniti, kakor na pr. omenjanje posebnih zaslug, katere si je bil pridobil Šuklje za deželnega predsednika pri — „sokolski aferi“, kar po tem dopolnim.

Je li prof. Šuklje po volji ljudstva poklican kot zastopnik dolenskih mest v državnem zboru, o tem je javno mnenje že davnej storilo svojo razsodbo in sodnijska obravnava, katera se je vršila pred nekoliko dnevi v Rudolfovem proti Slancu in tovarišem, gotovo ni one javne sodbe zmotila.

Visocega državnega zbora naloga bo pa še, razsoditi, je li ni uštevati takošno volitev, kakor prof. Šukljeja mej izrodke ali spake konstitucionalnega življenja ter jo kaznovati z — uničenjem?

Na Otočici 23. julija 1885.

Margheri.

Denašnji številki „Slovenskega Naroda“ priložen je: „Kratek izpisek iz računskih sklepov in iz upravnega poročila vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi za 16. upravno leto 1884“, na kojega častite čitatelje našega lista posebno opozorujemo. (440)

I. izkaz

doneskov za zastavo „Slovenskega delavskega pevskega društva Slavec“:

Bahovec Josip	1 gld. — kr.
Klopčič Jakob	1 „ — „
Uran Andr.	1 „ — „
Regali Josip	2 „ — „
Kunc Mat.	1 „ — „
Hribar Franjo	2 „ — „
Haderlap Filip	1 „ — „
Ravnikar Josipina	1 „ — „
Hafner Jakob	1 „ — „
F. P.	4 „ — „
Mikulinič Anton	1 „ — „
Zalaznik Jakob	2 „ — „
Dr. Ivan Tavčar	3 „ — „
Hren Ivan	1 „ — „
Žitnik Jarnej	1 „ — „
Tratnik Leopold	1 „ — „
Treo Gustav	3 „ — „
Druškovič Andr.	1 „ — „
Geba J.	1 „ — „
Žagar Dragotin	1 „ — „
Blaznikovi dediči	1 „ — „
Mulaček Franjo	1 „ — „
Kramar Josip	2 „ — „
Prof. Levec Franjo	2 „ — „
Prof. Šuklje Franjo	2 „ — „
Vkupe	38 gld. — kr.

Tuji:

23. julija.

Pri **Slonu**: Tomoch z Dunaja. — Dr. grof Krajski. Smolenski iz Poljskega. — Pfeifer iz Brna. — Dr. Schüller iz Grada. — Sogitsch iz C.lovea. — Negoratic iz Reke. — Obermüller z Dunaja. — Euoni, dr. Stanič, Siherle iz Gorice.

Pri **Waltre**: Korn z Dunaja. — Janda iz Grada. — Eichberg z Dunaja. — Uhrer iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Krek iz Ljubljane.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. julija	7. zjutraj	741.08 mm.	15.7° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	738.44 mm.	23.6° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.88 mm.	18.6° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 19.1°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 70 kr.
Srebrna renta	83 „ 45 „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zlata renta	108 gld. 95 kr.
5% marčna renta	99 „ 50 „
Akcije narodne banke	870 „ — „
Kreditne akcije	284 „ 60 „
London	124 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 89 1/2 „
C kr. cekini	5 „ 35 „
Nemške marke	61 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 10 „
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 15 „
5% papirna renta 5%	92 „ 60 „
5% štajerske zemljišne odveze oblig	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ — „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 178 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 97 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v	193 „ 75 „

Provizijski potniki za prodajo kmetijskih strojev se iščejo.

(438—2) Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

V najem

se dajo pri graščini Turn-Podpeč (Thurn-Gallenstein) na Dolenskem razni predmeti na najmanj 3 leta z ugodnimi pogoji, in sicer:

1. Mlin in žaga

v dobrem stanju in obratu, h katerima se pa še na željo lahko prida nekaj njiv in travnikov.

2. Popolnem arondovano posestvo s hišo in velikim gospodarskim poslopjem,

13 oral 1077 □ sežnjev njiv, 13 oral 1248 □ sežnjev travnikov, 1 oral 1178 □ sežnjev pašnikov in slednjič 10 oral 1121 □ sežnjev gozda za dobivanje stelje; to posestvo se tudi prodaja.

3. Več njiv in travnikov

posamično ali več vkupe, h katerim se potem pridajo tudi potrebna stanovanja.

Kaj več pove oskrbnitvo graščine Turn-Podpeč, pošta Sv. Križ na Dolenskem, kjer se naj ustno ali pismeno povpraša. (426—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihnjenost, kisle podiranje, solpanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijado, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko. Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki niso narejeni in prosimo, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—24)

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

na debelo in drobno, kakor tudi v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU, svečarji v Ljubljani. (278—11)

Mazilo zoper pege,

lišaj, mozoljčke, rudečice na obrazu i. t. d. Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno ter podeli obličji mladostno svežost. Običajno izgine, če se 15- ali 20krat namaže s tem mazilom, vsaka nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila 12 kr., torej skupaj 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (405—3)

LEKARNA TRNKOCZY z raven rotovža v Ljubljani.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovaru jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškega sist. ma.

Vse ure so natanko repasirane ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzememo s tem dolžnost javno, da vsako nepristojno uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno na sekunde repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhre) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhre) od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 15 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenutek repasirane, s kolesjem od niklja, tako da ni treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tadi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 15.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100 zdaj gl. 40. 650 komadov ur za stene v finem email-oviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (241—12)

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm, Wien, II., Obere Donaustrasse 107.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Kratek izpisek*)

iz računskih sklepov in iz upravnega poročila
za šestnajsto upravno leto 1884.

I-II. oddelek. Zavarovanje kapitala in dohodkov do neke dobe življenja in za slučaj smrti.

Število členov: 23.644. — Zavarovani kapital vkup 14.201.477 gld. 67 kr. — Zavarovani dohodki 2.926 gld. — Zavarovalnina in postranska plačila 358.505 gld. 23 kr. — Rezervne in poroštvne zaloge 1.400.005 gld. 95 kr. — Zaloge od preostanka 136.015 gld. 99 kr. — Izplačani kapitali in dohodki leta 1884 145.714 gld. 96 kr. — Preostanek za leto 1884 za fonde in člene 8.759 gld. 19 kr.

Samoupravna društva za zavarovanje dohodkov in pokojnin v odd. I. b).

Število členov 1221. Vpisane vloge 498.998 gld. 91 kr. — Zavarovani dohodki (užitek) za kmetovalce, pokojnine za osebe trgovskega in obrtniškega stanu, za kmetovalce, pokojnine za uradnike in služabnike gozdarstva in kmetijstva, kakor tudi za zasobne uradnike in obe društvi pivovarjev 127.250 gld. 78 kr. — Imetje v vinkulovanih zemljišnih zaveznih pismih deželne češke in moravske banke 41.700 gld.

III. oddelek. Vzajemno podedovanjska društva.

Število členov 18.856. — Podpisane istine 8.340.160 gld. 50 kr. — Plačane vloge v l. 1884 234.630 gld. 99 kr. — Imetka (rezervne zaloge) z všteti 4% obrestmi in obrestmi od obrestij 4.167.907 gld. 83 kr. — Posebni dobički z obresti, dobiček na prebitkih odd. II. in zaloga na kurzovni diferenciji 551.428 gld. 75 kr. — Vse premoženje oddelkov za vzajemno podedovanje znaša koncem šestnajstega upravnega leta 4.719.336 gld. 58 kr.

Upni društvi.

1. upno društvo. Posojila na naložnine (kavcije) državnim, občinskim in zasebnim uradnikom, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 500 gld. istine zavarovani za slučaj smrti.

Število družabnikov 119. — Posojila znašajo do sedaj 154.039 gld. 89 kr. — Kapitala ostane še amortizirati 7.230 gld. 93 kr. — Oglašene izgube v letu 1884 ni bilo nobene.

2. upno društvo. Posojila in zājmi (predplačila) členom II. oddelka, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 300 gld. istine zavarovani za slučaj smrti.

Število družabnikov 1432. — Posojila znašajo vkup 1.802.466 gld. 58 kr. Kapitala ostane še amortizirati 546.723 gld. 36 kr.

IV. oddelek. Zavarovanje za ogenj.

Število členov 150.615. — Zavarovani kapital 141.644.155 gld. — Premije in postranskih plačil za leto 1884 871.132 gld. 48 kr. — Redna premijna rezerva 290.143 gld. 51 kr. — Poroštvenih zalog 61.491 gld. 05 kr. — Plačanih povračil za škode s troški za prece-njevanje istih za 1884. leto 440.644 gld. 56 kr. — Izredna rezerva 53.827 gld. 76 kr.

Odkar se je ustanovil IV. oddelek (od 1870. do konca 1884. leta) podelilo se je iz dobičkov na podlagi §. 4 & 5 pravil IV. odd. in iz drugih predplačil 306 občinam gasilno orodje in sicer skoro povsodi čveterokolesne gasilne brizgalnice v skupnej vrednosti 111.928 gld. 05 kr.

Mlinarska zadruga v IV. oddelku. Število členov 2079. Zavarovane istine 8.801.839 gld. — Zavarovalnine 73.254 gld. 95 kr. — Povrnene škode, preiskovalni stroški in zaloga ne še rešenih škod 15.483 gld. 99 kr.

Požarnih škod se je od 1870. do konca 1884. leta izplačalo v mlinarskem oddelku 409.805 gld. 97 kr.

V. oddelek. Zavarovanje proti toči.

Število členov 1884. leta 10.700. — Zavarovane istine 7.562.069 gld. Premij in postranskih plačil 180.680 gld. 68 kr. — Plačanih škod s troški za prece-njevanje istih za leto 1884 114.397 gld. 63 kr.

V šestnajstih letih svojega obstanka izplačala je banka „Slavija“ odškodnin s preiskovalnimi troški vred 9.180.901 gld. 14 kr. — Po pravilih določene rezervne in poroštvne zaloge znašajo 6.520.517 gld. 97 kr. — z všteti preostanki zavarovalnin (tako zvanimi rezervami dobička) in sicer 177.003 gld. 91 kr. za I., II. in IV. in 451.428 gld. 75 kr. za III. oddelek. Imetje v vrednostnih papirjih gotovinah, zemljiščih, hipotečnih i dr. posojilih znaša vkup 6.346.551 gld. 09 kr. in je torej proti letu 1883 narastlo za 252.586 gld. 77 kr. Iz zalog posodilo se je članom IV. in V. oddelka v časi do 31. decembra 1884. na zemljišča vkup 1.226.846 gld. 69 kr., od katerih je neamortiziranega kapitala 531.437 gld. 68 kr.; členom I.-III. oddelka 1.002.887 gld. 49 kr. in 42 založnicam 245.727 gld. 28 kr. Preostanki zavarovalnin in obresti za člene odd. I.-V. in rezervne zaloge dosegle so v letu 1884 vkup 201.656 gld. 97 kr. — Ves dohodek zavarovalnin, vlog, postranskih plačil in obresti dosegel je v tem letu svoto 2.048.748 gld. 94 kr., število članov v oddelkih I.—V. pa v letu 1884 206.587 osob.

*) Na zahtevanje pošilja glavno ravnateljstvo v Pragi na Senovažnem trgu v svoji hiši št. 978 — II. letno sporočilo in natančne češke ali nemške računske izkaze brezplačno.

(I.—III. oddelek: Zavarovanje življenja. — IV. oddelek: Zavarovanje za ogenj. — V. oddelek: Zavarovanje proti toči.)

Imeti.

Ant. Microch, l. r.

Pregledniki računov :

Jos. Pössner l. r.

V. Kratky l. r.

Dati. sestavljena na podlagi posameznih bilancij vseh oddelkov banke „Slavije“. *Imeti.*

Ant. Mlczoeh l. r. glav. knjigovodja.

Pregledniki računov:

Jos. Pössner l. r.

37

P r e d m e t	Nominalna vrednost	Kurz	Vrednost		V k u p			
		31. dec. 1884.	gold.	kr.				
					gold.	gold.	gold.	kr.
Prenesek gl.						1,490.845	84	
Oddelek V.								
Državne zadolžnice z leta 1860 à gld. 500	5.000	134-80	6.740	—				
V c. kr. poštini hranilnici na Dunaji			242	39				
Gotovina v blagajnici			4.328	43	11.310	82		
Pokojninska zaloga uradnikov.								
Zastavni listi hip. banke kraljestva Češkega	19.200	100-80	19.353	60				
Jednotni državni dolg z leta 1860 v srebru	5.000	82-95	4.147	50				
Državne zadolžnice z leta 1860 à gld. 500	3.500	134-80	4.718	—				
5% avstrijska papirna renta z leta 1881	39.000	96-80	37.752	—	75.971	10		
Posojilo 2. upnemu društvu			10.000	—				
Pokojninska zaloga zastopnikov.								
Jednotni državni dolg z leta 1868 v papirji	6.500	81-95	5.326	75				
Zastavni listi hip. banke za kr. Češkega	5.000	100-80	5.040	—				
5% avstrijska renta z leta 1881 v papirji	40.000	96-80	38.720	—	49.086	75		
Oddelek III.								
A. Vrednostni papirji. Jednotni državni dolg z leta 1868 v papirji		200.000	81-95	163.900	—			
5% avstr. renta z leta 1881 v papirji	1,855.000	76-80	1,796.124	—				
4% ogrska renta v zlatu	100.000	90-90	95.900	—				
5% " " v papirji	100.000	90-60	90.600	—				
Državne zadolžnice z leta 1860 à 500 gld.	30.000	134-80	40.440	—				
Državne zadolžnice z leta 1860 à gld. 100	50	139-75	69	88				
Državne zadolžnice z leta 1854	34.500	125-75	43.383	75				
Obligacije zemljišne odveze kr. Gališkega	25.400	101-50	25.781	—				
Zastavni listi hip. banke kr. Češkega	514.700	100-80	518.817	60				
Delnice avstro-ogrske banke	91.800	858—	131.274	—				
" Živnostenske banke" v Pragi	8.000	45-50	3.640	—				
" I. pozav. banke v Pragi	15.250	88—	13.420	—				
" Narodne tiskarne" v Ljubljani	1.200	25—	300	—				
" češko-moravskih tovarov za sladkor"	2.150		2.150	—				
B. Naložene gotovine. Sv. Vavilavska založnica v Pragi					14.193	86		
Malostranska založnica v Pragi					15.252	90		
Občinska založnica na Smihovem					20.485	43		
" " v Chronstovem					6.365	40		
" " v Hořovicích					10.000	—		
" " v Hořicích					10.160	—		
" " v Libni					5.147	50		
Okrajna gospod. založnica v Lornih					20.000	—		
Občinska založnica v Švihovem					2.000	—		
Občinska založnica v Mladi Vožici					8.608	37		
C. Razno imetje. Posojila na hipoteke					531.437	—		
Posojila na police banke „Slavije“					162.916	—		
Posojila 1. upnemu društvu					26.313	—		
Posojila 2. upnemu društvu					702.666	—		
Predplačila na menjice					9.650	—		
Hiše banke „Slavije“ št. 583 II, 791 in 1046I v Pragi, 484 v Karlovih toplicah in posestvo št. 87a v Zadevina v Zasadem					242.442	26		
Gotovina v blagajnici					2.896	86	4,719.336	58
Vkup							6,346.551	09

Pregledali, z bilancijo primerili in v soglasji našli.
Pregledniki računov:

K. Krátky l. r.

Avg. Pánek l. r.

Jos. Pössner l. r.

Ant. Mleczoch l. r.,
glav. knjigovodja.

Izpisek iz zapisnika seje dne 13. maja 1885. pod predsedništvom gospoda JUDra. Ferd. Fürsta pregledovalnih odborov odd. I.—V.

Za pregledovalni odbor odd. I. in II. gg.: JUDr. Ferd. Fürst, odvetnik v Slanem; Med. dr. Jos. Ostrčil, mestni zdravnik na Smichove; Gustav Heš, profesor v Jindř. Hradci; JUDr. Zavadil, odvetnik v Prazi.

Za pregledovalni odbor odd. III. gg.: Stanislav Čapek, obč. predstojnik v Smolnici; Alois Goll, intendant hrab. Nostice v Horkach; Matej Tuma, kmet v Tachlovičích; Karel Nebesky, posestnik v Radouni; Antonín Payr, posestnik v Svémyslicích.

Za pregledovalni odbor odd. IV. gg.: Prokop Dušek, trgovec in meščan v Ml. Vožici; Karel Kulich, ravnatelj velikoposestva v Hrubých Dvorech.

Za pregledovalni odbor odd. IV. razr. 4. b) gg.: J. Jarkovsky, malinar v Předměstích; Anton Radimsky, malinar v Skřivanec; V. Satran, malinar v Vepřku.

Za pregledovalni odbor odd. V. gg.: K. Havlíček, graščak v Jelenicích; J. Kamarád, poštar in posestnik v Celakovicích; Ant. Formánek, graščak v Královicích, okr. Slaně.

Po končani seji primerjale so se posamezne položke v letnem poročilu izkazanega premoženja z vrednostnimi v glavnej blagajnici shranjenimi papirji. Ta revizija je pokazala, da je vse v redu, vsled česar so navzoči izdali naslednjo

izjavo.

Podpisani člani pregledovalnih odborov oddelkov I.—V. spričujemo s tem, da so nam bile odprte blagajnice vzajemne zavarovalne banke "Slavije" in so bile posamezne položke izkaza premoženja, kakor jih obsega letno poročilo za leto 1884 obširno revidirane. Našli smo, da izkazano premoženje z natančnostjo soglaša.

V Pragi, dne 13. maja 1885.

Prokop Dušek, Ant. Formánek, Karel Havlíček, prof. G. Heš, Jos. Jarkovsky, Jan. Kamarád, K. Kulich, MDr. Ostrčil, Ant. Radimsky, Vojtěch Satran, Dr. J. Zavadil. Blagajnice so bile skontrovane, s seznanom vrednostnih papirjev in z bilancijo primerjane in najdene v popolnem redu.

Za samoupravno društvo kmetovalcev za zavarovanje užitka:

Jos. Fabera, meščan in graščak v Plzenci, okr. in kraj Plzen; Václ. Pachmann, graščak v Přibíně, okraj Rakovník, kraj Pražský; Karel Vrány v Bohnicích, okr. Karlín; Čenek Vyborný, graščak v Klukách, okr. Čáslav.

Za samoupravno pokojninsko društvo obrtnikov in rokodelcev:

V. Brežnovsky, rokavičar v Pragi; Andrej Kraus, bukovec v Pragi; Henrik Pštross, urar in izdelovalec elektro-magnetičnih strojev v Pragi.

Za samoupravno pokojninsko društvo za uradnike in sluga:

H. Tittl, tajnik kmetijskega društva v Pragi; Karel Kulich, ravnatelj velikoposestva v Hrubých Dvorech, Václ. Beneš, knjigovodja v Mladi Boleslavi.

Za samoupravni odbor sladkorarjev v Pragi:

Josip Hodan, podstarosta v Pragi.

Upravilno svetovalstvo:

Ivan grof Harrach, predsednik.

V. Beneš, A. Cifka, K. P. Kheil, JUDr. Jos. Milde, J. V. Novák, Prokop Sedlák, Bogom. Stanek, Rudolf Wunsch, MDr. J. Záhor, F. Zelinger.

Ravnateljstvo:

JUDr. Josip Milde.

Fran Novak, tajnik.

K. P. Kheil.

JUDr. Jan. Jerábek.

Gospodje poverjeniki glavnega zastopa banke "Slavije" v Ljubljani:

Za ozemlje glavnega zastopa v Ljubljani bili so v obnem zboru 14. maja 1885 sledeči članovi banke izvoljeni: Dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, zdravnik v Ljubljani; Peter Bajs, posestnik v Dvoru pri Vrbi na Koroškem; Jurij Biankini, redaktér lista "Narodni list" v Zadru; Dr. Lav. Gregorec, profesor bogoslovja v Mariboru; Slavoj Jenko, trgovec v Podgradu; Fran Muri, posestnik in deželni poslanec pri Jezeru na Koroškem; dr. Albin Poznik, c. k. beležnik v Novem Mestu; Fran Povše, vodja gospodarske šole v Gorici; Ivan Murnik, cesarski svetnik in tajnik kupčijske in obrtnijske zbornice v Ljubljani; Ivan Nabrgaj, posestnik na Proseku; Božidar Raič, župnik pri sv. Barbari v Haložah; Gašpar Šorn, posestnik v Grajskej vasi pri Celji; dr. Josip Vošnjak, državni poslanec; Dragotin Žitnik, malinar v Borovnici; Kažimír Jelušić, trgovec v Kastvu in dr. M. Samec, zdravnik v Kamniku.

Natisnila "Narodna Tiskarna". — Založila banka "Slavija".